

Redskaber for kærlighed og samklang

Slutklæring fra Katolsk-Muslimsk Forum,
som mødtes til et første seminar i Vatikanet
den 4. – 6. november 2008

Af Katolsk-Muslimsk Forum¹

Katolsk-Muslimsk Forum blev dannet af *Det Pavelige Råd for Interreligiøs Dialog* og en delegation af de muslimske underskrivere af det åbne brev *Et Fælles Ord*.² Det skete på baggrund af nævnte dokument og svaret fra hans hellighed Benedict XVI gennem hans statssekretær kardinal Tarcisio Bertone.³ Det første seminar afholdtes i Rom i dagene 4. – 6. november 2008. 24 deltagere og fem rådgivere fra hver af de to religioner deltog i mødet. Seminaret tema var "Kærlighed til Gud, kærlighed til næsten".

Diskussionen, der foregik i en varm og venligtsindet atmosfære, fokuserede på to store temaer: "Teologiske og spirituelle fundament" og "Menneskelig værdighed og gensidig respekt". Ligheder og forskelligheder kom frem, der afspejlede den klart særegne ånd i de to religioner.

1. *For kristne* findes kilden til og forbilledet på kærligheden til Gud og næsten i Kristi kærlighed til sin Fader, til menneskeheden og til hvert enkelt menneske. "Gud er kærlighed", og "således elskede Gud verden, at han gav sin Enbårne Søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv".⁴ Guds kærlighed er lagt i menneskehjertet ved Helligånden.

Det er Gud, som først elsker os og derved sætter os i stand til at elske ham til gengæld. Kærlighed skader ikke næsten, men søger snarere at gøre mod den anden, hvad man ville ønske gjort mod én selv.⁵ Kærlighed er grundlaget for og summen af alle budene.⁶

Kærlighed til næsten kan ikke skilles fra kærlighed til Gud, fordi den er et udtryk for vor kærlighed til Gud. Dette er det nye bud: "I skal elske hinanden, ligesom jeg har elsket jer".⁷ Grundet i Kristi

¹ Oversat af Käthe Lund. Red.

² **Klik her** for at se catholica-artikel #1203, som rummer en oversættelse af brevet til dansk. Red.

³ **Klik her** for at se catholica-artikel #1204, som rummer en oversættelse af pavens svar. Red.

⁴ 1 Joh 4,16 og Joh 3,16

⁵ Jf. 1 Kor 13,4-7: Kærligheden er tålmodig, kærligheden er mild, den misunder ikke, kærligheden praler ikke, bilder sig ikke noget ind. Den gør intet usømmeligt, søger ikke sit eget, hidser sig ikke op, bærer ikke nag. Den finder ikke sin glæde i uretten, men glæder sig ved sandheden. Den tåler alt, tror alt, håber alt, udholder alt.

⁶ Jf. Gal 5,14: Hele loven er opfyldt i det ene ord: "Du skal elske din næste som dig selv".

⁷ Joh 15,12

selvhengivende kærlighed er kristen kærlighed tilgivende og udelukker ingen; den omfatter derfor også ens fjender. Den skal ikke blot være ord, men handlinger.⁸ Det er dét, der er tegnet på dens ægthed.

For muslimer er – som det fremgår af *Et Fælles Ord* – kærlighed en tidløs transcendent kraft, som leder og omdanner den måde, mennesker betragter hinanden på.

Denne kærlighed eksisterer, som angivet af den hellige og elskede profet Muhammad, forud for menneskers kærlighed til den ene sande Gud. En hadith angiver, at Guds kærlige medfølelse med menneskeheden er endnu større end den, en mor nærer for sit barn;⁹ den eksisterer derfor før og uafhængigt af det menneskelige svar til den Ene, som er 'Ham, der elsker'. Så stor er denne kærlighed og medfølelse, at Gud har grebet ind for at lede og frelse menneskeheden på en fuldkommen måde mange gange og mange steder ved at sende profeter og skrifter. Den sidste af disse bøger, Koranen, beskriver en verden af tegn, et vidunderligt kosmos af guddommelig kunst, som kalder på al vor kærlighed og tilbedelse, så at "kærligheden til Gud er stærkere hos dem, der tror",¹⁰ og "de, der tror og gør gode gerninger, dem vil Den Barmhjertige give kærlighed".¹¹ Vi læser i en Hadith, at "ikke en af jer har tro, før han elsker sin næste med en kærlighed som den, han elsker sig selv med".¹²

2. Menneskeliv er en overordentlig kostbar gave fra Gud til ethvert menneske. Det bør derfor bevares og respekteres i alle dets stadier.

3. Menneskelig værdighed afledes af det faktum, at ethvert menneske er skabt i kærlighed af en elskende Gud og er blevet udstyret med gaverne fornuft og fri vilje, og det er derfor i stand til at elske Gud og andre. På disse princippers faste grundlag har personen krav på respekt for sin enestående værdighed og sit menneskelige kald.

Derfor har han eller hun krav på den fulde anerkendelse af sin identitet og frihed fra enkeltpersoner, samfund og regeringer, understøttet af borgerlig lovgivning, der sikrer lige rettigheder og fuldt borgerskab.

4. Vi bekræfter, at Guds skabelse af menneskeheden består to store aspekter: den mandlige og kvindelige person, og vi forpligter os i fællesskab til at sikre, at menneskelig værdighed og respekt gives på lige fod til både mænd og kvinder.

5. Ægte kærlighed til næsten indebærer respekt for personen og for hans eller hendes valg i sager, der vedrører samvittighed og religion. Det indebærer individets og fællesskabets ret til at praktisere deres religion privat og offentligt.

6. Religiøse mindretal har krav på at blive respekteret for deres egne religiøse overbevisninger og deres trosudøvelse. De har også krav på egne steder, hvor de kan dyrke deres religion, og de grundlæggende skikkelser og symboler, som er hellige for dem, bør ikke være genstand for spot eller latterliggørelse.

7. Som katolske og muslimske troende er vi bevidste om kaldet til og den tvingende nødvendighed af at bære vidnesbyrd om den transcendent dimension i livet gennem en spiritualitet, der er næret af bøn i en verden, der er ved at blive mere og mere verdsliggjort og materialistisk.

⁸ Jf. 1 Joh 3,18: Kære børn, lad os ikke elske med ord eller tunge, men i gerning og sandhed.

⁹ Muslim, Bab al-Twha: 21. (En hadith (arabisk for "nyhed", "fortælling") er en kort beretning om den muslimske profet Muhammads handlinger eller udtalelser i en given situation. O.a.).

¹⁰ Sura 2, vers 165

¹¹ Sura 19, vers 96

¹² Bukhari, Bab al-Imam: 13

8. Vi bekræfter, at ingen religion eller dens troende må være udelukket fra samfundet. Enhver bør kunne give sit uundværlige bidrag til samfundets bedste, især i tjenesten for de mest trængende.

9. Vi anerkender, at Guds skabning i sin mangfoldighed af kulturer, civilisationer, sprog og folk er en kilde til rigdom og derfor aldrig bør blive anledning til spændinger og konflikt.

10. Vi er overbeviste om, at katolikker og muslimer har pligt til at give deres respektive medlemmer en grundig oplæring i menneskelige, borgerlige, religiøse og moralske værdier og at give korrekt information om hinandens religioner.

11. Vi bekender, at katolikker og muslimer er kaldet til at være redskaber for kærlighed og samklang mellem troende og menneskeheden i det hele taget, idet vi afviser enhver undertrykkelse, aggressiv vold og terrorisme, især den, der begås i religionens navn, og vi vedstår princippet om retfærdighed for alle.

12. Vi kalder alle troende til at arbejde for et etisk økonomisk system, i hvilket de regulerende mekanismer tager hensyn til de fattige og underprivilegerede, både som enkeltpersoner og som forgældede nationer. Vi opfordrer verdens privilegerede til at tage hensyn til dem, der er hårdest ramt af den øjeblikkelige krise i forsyningen og fordelingen af fødevarer, og vi beder religiøse troende af alle trosretninger og alle mennesker af god vilje om at arbejde sammen for at lette de sultnes lidelser og for at fjerne årsagerne hertil.

13. Unge mennesker er fremtiden for de religiøse fællesskaber og for samfund i det hele taget. De vil i tiltagende grad komme til at leve i multikulturelle og multireligiøse samfund. Det er væsentligt, at de bliver godt oplært i deres egne religiøse traditioner og velinformerede om andre kulturer og religioner.

14. Vi er enedes om at udforske mulighederne for at etablere en permanent katolsk-muslimsk komité for at koordinere svar på konflikter og andre nødsituationer og for at organisere et seminar nr. 2 i et land med muslimsk flertal – hvor skal endnu bestemmes.

15. Vi ser frem til dette 2. seminar for *Katolsk-Muslimsk Forum*, der forventes at finde sted om cirka to år i et land med muslimsk flertal – hvor skal endnu bestemmes.

Alle deltagere nærede taknemmelighed mod Gud for den gave, som deres tid sammen har været, og for en berigende meningsudveksling.

Ved slutningen af seminaret modtog hans hellighed pave Benedikt XVI deltagerne og talte – efter at først *professor dr. Seyyed Hossein Nasr* og *H.H. Stormufti dr. Mustafa Cerif* havde talt – til gruppen. Alle tilstedeværende gav udtryk for tilfredshed med seminarets resultater og for deres forventning til yderligere frugtbar dialog.

Klik her for at udskrive artiklen (printerens skal være tændt)

Klik her for at sende artiklen til en ven eller bekendt (Outlook skal være startet)

Klik her for at komme til forsiden af catholica.dk